

büntessé még e csuf partikáját. Azuta sè hallanyi, ho járho valakiho. — F. De hát igaz lett vóna? — Ö. Igaz-e? minhogiitt vagyok, ollanigaz a. E magam két szemive láttom, minmast tígéd; ha rá gondolok is, kiráz túl e hideg. Még abba ezidóbe énis otthon vótam e zószegen, ippen Gersikék mellett vót e házunk. Min-dafélè ékkorbéli gyerekék, együtt csóktünk-lóktünk kicsin korunktu fogva. Má ho lánkorba kerütünk, e vót éccér Bozsokra bucsura e Fáni. Ott ismerkédett még è hegyalai leginnye. Még is kirtè e Fánit, hogy ejárhosszon hozzájuk. Szip, dèrik, még gazdag legin is vót, e Fáni bizo nèm mondott ellent neki. Még is gyütt hamarossan, má e rá követkèzó vésárnap, még azután is mindèn hétèn. De a Fáni a közbe e kezdett fonnyi, min soványabb-soványabb lett. — F. Tán aze legin vót a ludvérc? — Ö. Dehogy a, dehogy a. A min később megtuttuk az e legin csak kéccér vót e Fániná, mer hamarossan mèghót hülésbe. Hanèm annak e képibe járt azután e ludvérc. — F. Hátosztán hogyan tutták még rúla, ho ludvérc? — (Folytatjuk.)
(Vas m. Német-Gencs.)

PEROVITS SÁNDOR.

Szólások.

- Meglípett, mint Károly Szemeréből.
 (Neki esett, mint a paraszt a paszujevésnek.
 Boszus, mint a fja számár.
 Két kutya hosszat sé látnyi. (Olyan sötét van.)
 Baj van Köpecén.
 (Tud a cigányok lován szántanyi (hazudni).
 Il-hal érte, mint a tót gyerek a szúrnapdrágért.
 Il-hal érte, mint a köteles a kócért.
 Összemegy, mint a morvai posztó.
 (Adott neki Isten szárnyot (észt), még se tud repünyi.
 Kirakodott, mint Szillott a taplós.
 Könnyen beszil, mint aki jó beörlött.
 Ugy néz ki, mint a Koszos Pista Jézus nevenapján.
 (Hirit se hallotta, mint Ihász Istók a hét szencsignek.
 Az Isten se kívétál rúla. (Nem tehet róla.)
 Jobb az embernek illeté, mint hótta.
 Elment Barbacsra (Sopron vm.) becsületet tanúnyi.
 (Nizéget, mint a jó gyerek.
 Nagyobb a szeme, mint a béle.
 Rájár, mint Vajdáné a vajára.
 Felötözött, mint a vicai kepe.
 Örü, mint a kutya a karónak.
 Akadik, mint Vitnyéden a kenyér.
 (Ugy megijedt, egy krajcár se maradt a zsebibe.
 Beleveszett, mint a suszterinas a csirizes tálba.
 Nincs helye, mint Osliban a Jézusnak.
 Okos, mint a beledi kos.

! Olyan szegin, mint az árva ördög.

Amit vasvilláva ráarakott, azt gérábllyával lerángatja. (T. i. a dicséretet.)

Ma egy szürrel jobb idő van, mint ténap. (Nincs oly hideg.)

! Nem nagy rist csinált. (T. i. ha olyan hal meg, aki vagy öreg, vagy nem hagy maga után utódokat.)

Könnyen van, mint a Botka Gyula Nagy-Lózsban.

! Rálipett a csósz ökör a lábára. (Elérte a baj.)

Megkeveredett, mint Dezsöl a mellesben.

Megkeveredett, mint Gyépüék borgyaja.

Alázatos, mint a pap macskája.

Teszi magát, mint a Pankovics tehene.

! Képén kapták, mint a köszörüs a kutyáját.

! Haragszik, mint a horvát ember a pénzér.

! Világos, mint a vak ablak.

! Kanyarít, mint a kónyi bika [vö. 25:428].

! Azért, hogy én kicsiny vagyok, A királynak menyé vagyok. (Népdal.) (Minden katona a király fia, így aki katonát szeret, a király menyé.)

A bankónak nagy döge van. (Népdal.)

! Ugy beszél, mintha az ország szekérének rúdja mellett nőtt volna fel.

Hallgat, mint dió az iszkában.

(Sopron m. Nagy-Lózs.)

BALOGH JENŐ.

Tájszók és szólások.

I. Sárköz (Ócsény, Decs, Pilis, Nyék.)

ence mence: lári-fári.

legbakja: legjava.

kikupált: kifejlődött, fellábolt a betegségből.

nyanya: anya [igy Veszprém m. is].

tóka: kacsá.

Szólhatnak akár szakadásig!

! Ónossá lett: kétségbe esett.

Fene enné meg — bárcsak!

! Húzta, halasztotta, mint a török a halálát.

Nem van ember én előttem.

! Megáll, mint a szamár a hegy-

Hát *ű* hová való? = maga hova való?

tetön: bámul.

II. *Harc-Szegárd-Agárd.*

céda rékli: libegő női kabát.

melyet a boros hordóba illesz-

lőbi: nem testhez álló női kabát.

tenek, hogy elébb ebbe öntsék

tőtiklő: alul nyitott csövü dézsa,

a mustot.

III. *Kercseliget* (Somogy m.)

kiséhetü: kisevő.

rackó: félig magyar, félig német

kontyos: az asszony nép csúfneve.

A kutyalántosát! (káromkodás).

nagyéhetü: nagyevő.